

Efter min hele Opfattelse af nærværende Lov troer jeg, at vi maae i høi Grad begrænde vore Endringsforslag og overhovedet ikke ønske foretaget indgribende Endringer i Lovforslaget som det her foreligger, uden at de kommunale Autoriteter dertil ere enige. Jeg erkjender tilfulde, at naar der første Gang vedtages en Lov her om den kommunale Beskatning, hvad enten det nu er for Kjøbenhavn eller for et andet Sted, saa har Rigsdagen temmelig frie Hænder til at tage de Bestemmelser, som den anseer for rigtige; men efterat man engang har nedlagt visse Principer i en communal Skattelov, som de kommunale Autoriteter i flere Aar have anvendt og fundet at være i det Hele hensigtsbærende, vilde jeg efter min hele Bestrægtning af den kommunale Frihed og Virksomhed ogsaa paa dette Omraade ansee det for urigtigt, om Rigsdagen tog Initiativet til væsentligt indgribende Forandringer, naar ikke de kommunale Autoriteter havde givet Stødet dertil. Der er — skjøndt Lovforslaget i sine Enkeltheder er blevet omarbejdet af Indenrigsministeren — herefter egentlig kun to Punkter, som have nogen væsentlig Betydning her ved Behandlingen af denne Sag, forsaavidt Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn og Magistraten have været uenige. Det, der berører § 16, synes mig dog nærmest at være en Strid mellem de kommunale Autoriteter, og som maaskee ogsaa kunde udstrække sig her til Rigsdagen; men jeg troer imidlertid ikke, at vi lettelig kunne føle os fristede til at dømme dem imellem. Derimod er det et vigtigere Punkt, som ogsaa er blevet berørt af flere af de ærede foregaaende Talere, nemlig hvad der skal bestattes med den fulde Skat efter Lovforslagets § 10. Med Hensyn dertil har der ganske vist været Strid imellem Magistraten og Borgerrepræsentationen, men jeg maa dog bemærke, at der har været et meget stort Mindretal i Borgerrepræsentationen, idet der nemlig stod 9 Stemmer imod 14; Magistraten har været enig om at tilraade at blive staaende ved, hvad der engang er blevet vedtaget. Dengang Skatteloven blev behandlet her i Thinget, og et Udvalg af Folkethinget blev nedsat, var det, hvad de Medlemmer af Thinget, som dengang vare tilstede og deeltog i disse Forhandlinger,

og navnlig de af de ærede Medlemmer, der havde Sæde i hiint Udvalg, vilde erindre, efter meget omfattende Forhandlinger baade i Thinget og i Udvalget, at man blev staaende ved den fastsatte Scala. Derfor vi nu her skulde finde os foranledigede til at støtte Fleertallet i Borgerrepræsentationen imod Magistraten og imod Indenrigsministeren, saa skulde det altsaa være, fordi vi efter denne Tid havde gjort Anskuelse gjældende, der vare modsatte dem, der ere nedlagte i Loven af 19de Februar 1861. Dette er imidlertid saa langtfra Tilfældet, at vi tværtimod ved Loven om den overordentlige Skat ere gaaede lavere ned ved Bestemmelsen af den Indtægt, der skulde give fuld Skat, idet nemlig Grænsen er sat for Kjøbenhavn ved 900 Rbd., for Kjøbstæderne ved 600 Rbd. og for Landcommunerne ved 500 Rbd. Skjøndt nu ganske vist den Scala, vi for Tiden have, er usfuldkommen — og det vil jo være Tilfældet med hvilken som helst Skattescala, at den albrig vil vise sig at være aldeles fuldkommen og tilfredsstillende — troer jeg dog, at det, saaledes som Forholdene ere her i Danmark og i Kjøbenhavn, med Grund kan siges, at 1200 Rbd. ikke er en saadan Indtægt, at der ikke skulde kunne svares fuld Skat af den, og det af den ganske simple Grund, at det langt overveiede Antal Skatteydere have bethdeligt Mindre. Men dernæst er der dette at tage i Betragtning, at naar man gik op til 2000 Rbd., hvilket blev forsøgt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix), vilde man ingenlunde komme Alle dem imøde, som tilsyneladende skulle beskattes ved denne Forandring. Det maa nemlig erindres, at naar man sætter Summen til 2,000 Rbd. for at kræve fuld Skat, saa maa man have en højere Procent for at faae det samme Skattebeløb ud. Naar jeg altsaa med 2 pCt., saaledes som Motiverne til Lovforslaget angive, kan reise den Indtægt, Kjøbenhavn skal bruge, og jeg retter 1,200 Rbd. til 2,000 Rbd. som det Beløb, hvormed først den fulde Skattepligt indtræder, saa vil der idetmindste kræves $2\frac{1}{5}$ pCt. for at faae det samme Beløb ud. Jeg maa altsaa forbre $2\frac{1}{5}$ pCt. af Skatteindtægten istedetfor 2 pCt. Nu vil dette virke saaledes, at al Indtægt mellem 4 og 500 Rbd. — naar